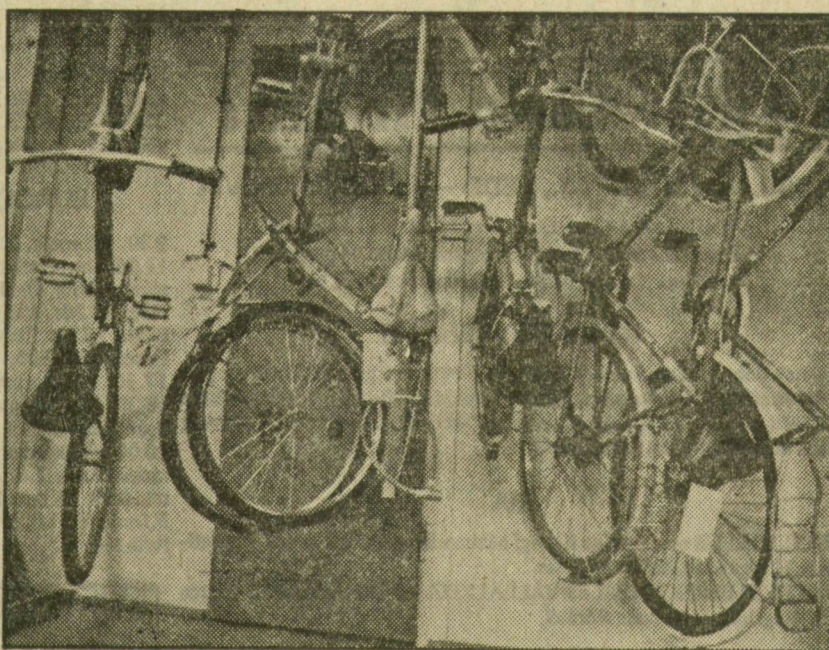
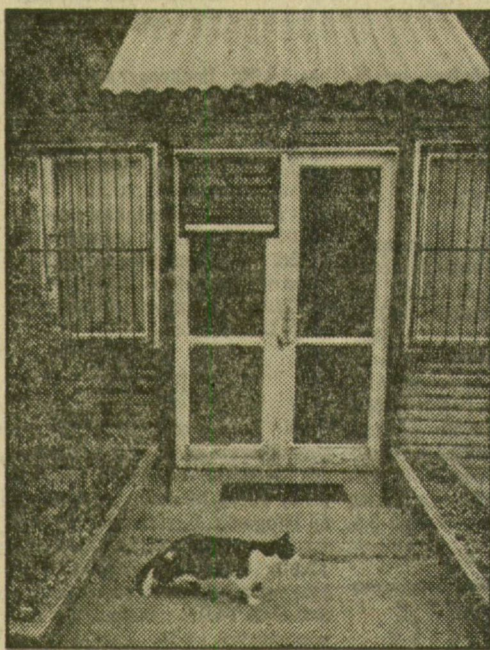

Tíz bicikli, nyolc motor

Keresi gazdáját

Az udvari barakképület szinte kong az ürességtől. Kívülről még csak sejteni lehet, hogy a talált tárgyak osztálya — ösödök óta szokott Brüsszeli körúti helyén — kevés értéket rejteget. Még ha egy meglelt irat, emlékként becses apróság is lehet kincssel felérő dolog. A sejtést erősíti a bejárat előtt házúróz eb szerepét játszó macska. Valahogy komolytalan látvány. Inkább gyermeki történet kekedhetnek belőle, mondjuk: Mese a megtalált cicáról.

— A macska a házbelieké — mosolyodik épp csak szájszéletben az önkormányzat ügyfélszolgálati irodájának dolgozója. A sejtést erősíti a tudom, hogy apróhirdetéseket sokan keresnek elveszett kutyát, macskát; jutalmat ajánlva. De hozzánk csak kifejezetlenül, néma tárgyak kerülnek. Nem mintha Jack London kutyája lenne a „beszédes ellenpélda”. Amióta én a tanács ügyfélszolgálatáról idekerültem, még talált tárgyakat is csak elvétele hoztak be. A tíz darab kerékpár és nyolc moped fele

résben a rendőrségtől jött. Nyomozások során kerültek elő, és a tulajdonosok, a sértettek ismeretlenek.

— Jó is, hogy mondja, mert épp keltedni kezdtem volna: ugyan hol és miért „veszítene” el a BMX-biciklijét a gyerek?

— Persze, nehezebb elképzelni a srácot, nehezebb elképzelni a srácot, amint többet iszik a kelleténél a kocsmában, s otthagyja a biciklit az utcán. Ennek pontosan az a története, hogy horgászember a téglagyári tónál, a gazban látta meg odadobva a biciklit. Mivel reggel is, délután is ott hevert a járgány, behozta. Hátha jelentkezik a gazdája. Egyébként nem tudnék minden darabhoz történetet keríteni. Prózái dolgok ezek, kérem. Még olyasmi is előfordulhat: csakis azért kerül be hozzánk valami, mivel három hónap várakozási idő elteltével a megtalálót illeti meg.

— A járművek nem tartoznak a könnyen elvesző apróságok közé. Anélkül inkább a kizárólagos, kulcsosmók, esernyők. Azokat hol tartják?

— Kérem, szeptember 15. óta vagyok itt, akkortól még megtalált esernyővel erre nem tévedt emberfia. Ugyanigy kizárólagos iratok sincsenek. Pedig a telefonérdeklődések kilencven százalékban ilyesmire történnek. Kulcsból van egy negyed dobozny. Nem kérdéseskednek utánuk.

— Előfordulhat, még mindig nem tudatosult sokakban a talált tárgyak osztályának léte?

— Úgy gondolom, igen sokan tudják, hogy van ilyen, és hol található. Szerintem közrejátszik az igen egyszerű tény: a két közlekedési vállalatnál a villamoson, buszon, trolin felejtett és megtalált holmikat hasonlóképpen megőrzi. Leggyakrabban járműveken felejtődnek kisebb tárgyak. Nálunk a talált tárgyak osztályán gyér a mozgás. Csak nagyon halkán merem mondani: a szegényedéssel párhuzamosan tán a becsületes megtaláló is ritkább. (Fotók: Nagy László.)

B. P.

Kormány a taxiban

Szó sincs arról, hogy a minisztereket ezentúl Wartburg-taxikban szállítanak rendeltetési helyükre. Arról sincs tudomásunk, hogy csupa taxisofőrből álló (árnyék)kormány alakítását tervezik. Aligha lehetséges azonban szó nélkül elmenni a tény mellett, hogy nem sokkal a taxisblokádnak kiváltotta belpolitikai válság után — amikor az eddigieknél sokkal inkább látható volt a kormány gyenge volta — a közben felgyógyult miniszterelnök bejelentette: még e hónapban átalakítja kabinetjét. Minthogy 12 pontjának egyikét a fiatal demokratáknak, másikat Pozsgaynak szentelte (mindkettőt pozitív kicsengéssel), olyan híresztelések kaptak lábra, hogy szóba jöhetnek kormánytagként. Orbán Viktor vasárnap esti televíziós interjújában határozottan cáfolta a rájuk vonatkozó részt, mondván: ez a kormány annyira gyenge, hogy két-három fideszes miniszter nem volna képes feljavítani. Pozsgay kilépése az MSZP-ből, s egy centumpárt esetleges alakítása — amely hetedik parlamenti frakcióvá válhat, sőt „lakitelki elvi alapon”, némely MDF-es honatya is átlépnének — a variációs lehetőségeket tovább szaporítja.

Az SZDSZ most is elvetette a nagy koalíciót. hiszen már a választások után kijelentette: ezt a lépést csak végszükség esetén teszik meg, amennyiben az ország a gazdasági összeomlás szélén állna, s a kormányozhatatlanság réme fenyegetné. A laikus számára ebből az következik, hogy még nem tartunk itt, azaz a gödör mélyebb lehet, mint sem gondolnánk.

Pontos információk nélkül a találgatásoknak nem sok értelme van. Tény azonban, hogy a kormányból Horváth Balázs, Bod Péter Ákos és Rabár Ferenc expomálta magát a leginkább blokádugyben, ám ha valamelyiküket akkori szerepük miatt menesztetni kívánta volna Antall úr, már bizonyosan megtette volna. (Más okból még persze meglehet...) S hogy újfent személyi kérdésekről essék szó: vannak korábban jelentős szerepet betöltött, olyan ambiciózus politikusok is talonban (egy részük a képviselői padsorokban), akiket teljesen kihagytak a hatalomból, s nem elképzelhetetlen, hogy szeretnének visszajutni oda... Elegendő csak egy korábbi miniszterelnökre, egy exállamminiszterre, egy volt megbízott parlamenti elnökre, valamint az állampártból annak idején kizárt „négyekre” célozni.

Minden valószínűség szerint, persze, a jelenlegi kormánykoalícióban belül vezénylik le az átalakítást, a személycseréket; s így meglehet, hogy amúgy minden marad a régiben. A taxisofő tovább forgatják a kormánykereket, a kormány pedig továbbra sem ül taxiba.

Már csupán az a kérdés, mit szólnak majd mindehhez az utasok.

Sandi István

Fotex, másodszor

Részvényt — jegyre?

„Tízmilliók, egyetlen nap alatt” írtuk két hete, amikor hétfőn három szegedi pénzintézetnél — az OTP-nél, az OKHB-nél és a Budapest Banknál — is elkezdődött a Fotex jegyzése. A 100 forintos részvények darabját 199 forintos eladási áron kínálták, s ahogy az várható volt, óriási túljegyzés alakult ki. A múlt hét elején mindhárom pénzintézet megkapta központjától az elosztási kvótát. Sajnos, némi késéssel, s így a legtöbb vidéki bankfiók már nem tudta időben „kézbesíteni” a részvényeket. Napokra fel kellett függeszteni azok forgalmazását, hogy a tűzhöz közelebb eső fővárosiak ne legyenek előnyben. Második nekifutásra tehát ma indul útjára a Fotex-részvény a tőzsdén.

Előzmények: a kibocsátó Aki száznál többet kért — Girocentrale és a Fotex ügy legyen az 101 vagy ezer darabig, a fenti „részvényjegyzésként” után nehéz megmondani. Nem könnyű megjósolni azt sem, melyik bank mekkora keretet kap, illetve hol lesz a legnagyobb túljegyzés. Legegyszerűbb több helyen is befizetni, hiszen a bankok csak saját ügyfeleik adatait viszik számítógépre. Közös, minden forgalmazó pénzintézetet összefogó adatbank nincs. Természetesen nem muszáj körbeszaladni a várost, egy helyen is be lehet fizetni több névre. Igazolást ugyanígy nem kérnek, s később már csak a nyugta sorszáma az érdekes.

Hogy a következő kibocsátásánál hova forduljon a befektető, a fenti „részvényjegyzésként” után nehéz megmondani. Nem könnyű megjósolni azt sem, melyik bank mekkora keretet kap, illetve hol lesz a legnagyobb túljegyzés. Legegyszerűbb több helyen is befizetni, hiszen a bankok csak saját ügyfeleik adatait viszik számítógépre. Közös, minden forgalmazó pénzintézetet összefogó adatbank nincs. Természetesen nem muszáj körbeszaladni a várost, egy helyen is be lehet fizetni több névre. Igazolást ugyanígy nem kérnek, s később már csak a nyugta sorszáma az érdekes.

Az OTP-nél vagy a kért (kapott) keret volt kisebb, vagy az érdeklődés nagyobb, mindenesetre csak 40 darab részvényt szolgálhattak. Egészen pontosan, aki ennél kevesebbet kért, mind megkapta, aki többet — legyen az akár ezer darab — annak is be kellett érnie negyvennel.

Az OKHB részvénykvótájában két kulcsszám volt, a húszas és a százaz. Húsz darabig minden kibefektető igényét ki tudták elégíteni. Ezen felül egészen 99-ig húszban maximálták a kiadható részvények számát.

Kovács András

Márciusra létrejön a szövetség

A tanárképzés reformja I.

Az elmúlt héten a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Neveléstudományi Tanszékének szervezésében kétnapos ülést rendeztek, melynek központi témája a tanárképzés reformja volt. Ezen belül dr. Nagy József, a JATE Pedagógiai Tanszékének tanára a szakma önszerveződéséről tartott előadást, melyet az előadó a következőképpen foglalt össze:

— Eddig a tanárképzésben a pedagógia és a pszichológia módszertanát, gyakorlatát egyértelműen előírta a minisztérium. Meghatározta, hogy melyik félévben mit kell tanítani, s melyik központi tankönyvből. Az utóbbi években a merev szabályozás lényegesen lazult, ez viszont azzal a következménnyel járt, hogy az oktatást a helyi erőviszonyok határozták meg. Mivel a tanárképzésben a szaktárgyak oktatása az alap, ezért az országban mindenütt félelmek alakultak ki, hogy a tanárképzés elveszti a kauziót. Holott a közvélemény szerint is bajok vannak a pedagógusok felkészítésével. És itt nem a szaktárgyi, hanem a pedagógiai, pszichológiai felkészítésre gondolok. A felsőfokú intézmények és a minisztérium között összekötő szervezetek, bizottságok működtek, melyeknek a tagjait és a vezetőit is a minisztérium nevezte ki. A bizottságok addig működtek jól, míg valamely konfliktus nyilvánosságra nem került. Ez adódhatott abból például, hogy szembekerültek, valamelyik rektori tanáccsal, vagy a minisztériummal. Ekkor a bizottságokat „elhamvasztották”, majd egy idő múlva — csomóponti kérdések?

— Úgy tudom, az ülést vita követte. Melyek voltak a csomóponti kérdések?

— Az első vitapont az volt, hogy a szövetség hatásköre csak a tanárképzésre vagy a tanító- és óvónképzésre is kiterjedjen. En eredetileg úgy gondoltam, hogy az összes képzést ölelje fel, ezt a tervezett név mutatja: Pedagógusképzők Szövetsége. De a vélemények szerint, legalábbis induláskor, csak Tanárképzők Szövetsége legyen — és elképzelhető, hogy így is marad. Elég sokan hozzászóltak a szakképzés és a tanári képzés (a hivatásra való felkészítés) viszonyában felmerülő problémákhoz. Ezenkívül számos módszertani kérdésben is megoldásokat keresünk.

— Hogyan lehet összegezni a két nap eredményét, mit végeztek?

— Minden probléma ellenére még mindig van az emberekben szándék, törekvés a megújulásra, kétségelenség, szolgálatás nélküli munkára. És láthatóan vállalkoznak, hogy a jövőben sem méricskéljenek majd az időt, meg a benzint, hogy valamit, ha nem is sokat, de lendítsünk az ügyön. Némelyek nagyon lelkesen viszonyultak ahhoz a lehetőséghez, hogy itt most végre lehet valamit csinálni. És ebben hisznek is. A konklúzió pedig az, hogy a tanárképzés szűkebb értelemben vett szakmai köre valóban elhanyagolt állapotban van. Valaki úgy fogalmazott, hogy a közoktatásban ez az a terület, amelynek legtöbbet ártott az elmúlt néhány évtized.

(Az Erasmus program részleteiről néhány hét múlva bővebb tájékoztatást adunk.)

P. Sz.

Véradás

A szepedi Véradoállomás és a városi Vöröskereszt szervezésében októberben 2233 fő 872 liter vért adott. A véradoban 990-en jelentkeztek véradásra. A Vakok Intézetében 10-en, a Budapesti Vöröskereszt 11-en, a Vas- és Fémöntődéből 6-an, a vendéglátó vállalatból 35-en, a Büntetővégrehajtó Intézetből 35-en, a Bebrits szakközépiskolából 31-en, a szociális otthonból 4-en, a gumigyárból 62-en, a Déltervtől 18-an, a kisteleki kábelgyárból 17-en, a vágóhidről 99-en, Balástyáról 55-en, Algyőről 54-en, a Hittudományi Főiskoláról 14-en, a Tisza Volántól 72-en, a Defagtól 58-an, az Autófertől 38-an, a SZOTE hallgatói közül 192-en, a tejipari vállalatból 21-en, az MNB-OKHB-től 14-en, a kisteleki kézműipari vállalatból 18-an, Kükesházáról 30-an, a Deák gimnáziumból 8-an, az újszegedi kendergyárból 75-en, a Maharttól 35-en, az egészségügyi gyermekotthonból 10-en, az IKV-től 23-an, a Vedres szakközépiskolából 5-en, a rózskai háttörősegtől 31-en, a tarjáni Vöröskeresztől 7-en, a bőlcsődei igazgatóságtól 18-an, a MÁV gépjárvitóból 22-en, a Szabisztól 13-an, az Afesztől 8-an, az MTA Biológiai Kutató Intézetből 60-an, a Kábelgyártól 67-en, az erdőszeti szakközépiskolából 5-en segítettek beteg ember társaiknak. Az elmúlt hónapban Szegeden 7 veseátültetést, 31 szív- és 12 értütműtét végeztek.